

Кога дете отъ майка съ роди,
Ми съ роди и въ часъ ми зазборва:
„А егиди моя мила майко!
Пови ме во кумашъ пелена,
Та стегни ме со сѣрмени повой,
Оста'и ме три дни и три нокѣ
Оста'и ме малу да поспѣа.“
Какъ въ рече майка така стори;
На три-те дни дете съ разбуди:
И говори дете малечко'о:
„А егиди майко, мила майко!
Али имашъ татко'а бѣрза коня,
Али имашъ татко'о оружѣ?“
И му вели негва мила майка:
„А егиди мои мили синко!
Татко'а ти бѣрза коня имамъ,
И оружѣ татко'о ти имамъ.“ —
„Али имашъ татко'о бѣло рубо?“ —
„Имамъ, синко, татко'о ти рубо.“ —
„Ако имашъ рубо извади ми!“
Си отвори свои шаренъ ковчегъ,
Му извай татко'о бѣло рубо,
Съ промена, лепо съ наружи,
Му изва'и татко'о оружѣ,
Му изва'и коня пеліана;
Си излезе отъ вити-те порти,
Не съ кажвѣтъ дете кѣде к' одить.
Дете одить у свой мили вуйко,
Дете одить у вуйка си Янкула.
Вуйко чини свадба три месеци,
Свадба чинить, а нѣтъ си нематъ,
За да одить по 'уба'а не'еста,
Го страфъ д' одить п' 'уба'а не'еста;
Богъ ѣ убилъ кучка-на Ламіа
Ми паднала на рамни пѣтища,
Що поминвѣтъ куртуліа нематъ.
Кога пойде дете во дворо'и,
Си разигра коня пеліана
Тукъ съ вѣртить окулу свато'и
Тукъ съ вѣртить съ голема лютина: —